

nictví z povolání nespadá do okruhu působnosti zastupitelských okresů. Proti tomu namítá stížnost, podaná do prvního nař. rozhodnutí, že poručnictví z povolání obsahuje rozličné funkce, které se týkají populačních poměrů státu. Leč tato námitka není s to vyvrátiti důvod žal. úřadu, že tyto agendy nespádají do působnosti zastupitelských okresů.

Z těchto úvah dospěl nss k zamítnutí obou stížností pro bezdůvodnost.

Č. 12.536.

Pojišťovací právo: Nezletilý, jenž se učí v otcově živnosti, není podroben pojistné povinnosti podle § 2 zákona č. 221/1924 Sb., jestliže učební poměr byl založen jednostranným prohlášením otcovým. Na věci nic nemění, že živn. společenstvo zapsalo toto prohlášení jako učňovskou smlouvu do svého rejstříku.

(Nález z 3. října 1936 č. 13.852/36.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Nitře proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 24. dubna 1934 o sociálním pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 10. května 1933 předepsala stěžující si okr. nem. pojišťovna Kolomanu P. v Diakovcích pojistné nemocenské, invalidní a starobní za jeho nezletilého syna Arnošta za období od 1. listopadu 1929 do 31. října 1931. Výměrem z 3. listopadu 1933 pak vyslovila, že uznává pojistnou povinnost Arnošta P. z jeho učňovského poměru, pokud se zaučoval řemeslu v dílně svého otce.

K odvolání Kolomana P. zrušil žal. úřad v postupu instančním nař. rozhodnutím oba uvedené výměry stěžující si pojišťovny z těchto důvodů: V administrativním řízení bylo zjištěno, že příspěvky jsou vyměřeny za Arnošta P., který byl učněm u svého otce Kolomana P. v době od 1. listopadu 1929 do 31. října 1931. Stalo se tak jednostranným rozhodnutím otcovým, učňovská smlouva nebyla uzavřena. Za účelem, aby jeho syn obdržel výuční list, byla 28. listopadu 1929 dodatečně vyplněna u živnostenského společenstva formální písemná učňovská smlouva, předepsaná v § 137 živn. zákona. Tuto smlouvu podepsal Koloman P. jako otec, za syna Arnošta nebyla smlouva podepsána opatrovníkem. Učňovská smlouva je smlouvou dvoustrannou, tak nedošlo v tomto případě k souhlasnému projevu vůle stran mezi otcem a jeho synem (resp. jeho opatrovníkem). Jde tu o jednostranné písemné prohlášení otce Kolomana P., a to o formální písemný akt, kterým se má získat oprávnění k řemeslné živnosti. Učební poměr nebyl založen smlouvou, nýbrž jednostranným rozhodnutím otcovým na základě práv a povinností otcovských. Nedostává se tu tedy předpokladu povinného pojištění podle § 2 zákona o sociálním pojištění, totiž existence služební smlouvy nebo smlouvy učňovské.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Podle § 2 zákona o sociálním pojištění č. 221/1924 Sb. je pojištěním povinen a podle tohoto zákona pojištěn, kdo v republice Československé vykonává práce nebo služby na základě smluveného poměru pracovního, služebního neb učňovského atd.

Podle toho byl by nezletilý Arnošt P., jenž se učil v živnosti otcově, podroben pojistné povinnosti jen tenkrát, kdyby práce, jež v živnosti otcově konal, vykonával na základě smluveného poměru učňovského, t. j. kdyby mezi ním a jeho otcem byla uzavřena smlouva učňovská.

Stížnost má za to, že taková smlouva byla ve skutečnosti uzavřena, dovozujíc, že k uzavření smlouvy takové byl Arnošt P., třeba byl nezletilý, sám způsobilý, poněvadž mu bylo více než 14 let a nepotřeboval proto býti zastoupen opatrovníkem. Ostatně byl Koloman P. jako otec učňův jeho zákonným zástupcem a mohl ho zastupovati v jakémkoli jednání, pročez stačil pro uzavření smlouvy učňovské podpis otcův bez podpisu synova. Stížnosti nebylo možno přisvědčiti.

Pokud stížnost uplatňuje, že Arnošt P. byl sám způsobilý uzavřít smlouvu učňovskou, nemusí se nss otázkou touto zabývati, když prohlášení, jež jako učňovská smlouva bylo předloženo živnostenskému společenstvu a jež stěžující si pojišťovna za smlouvu učňovskou považuje, Arnoštem P. vůbec podepsáno není. Co pak se týče práv otce jako zákonného zástupce nezletilého syna jednati jeho jménem, přísluší ovšem otcí právo takové, leč nevztahuje se na právní jednání, jež mají za předmět úpravu právního poměru mezi otcem a synem, kde tedy otec sám je smluvní stranou poměru právním jednáním se synem upraveného. Při takovém právním jednání nemůže býti nezletilý syn zastupován otcem jako zákonným zástupcem, nýbrž t. zv. kolisním opatrovníkem, zvláště k tomu zřízeným.

Když pak prohlášení předložené živnostenskému společenstvu, o něž se stížnost opírá, obsahovalo jen projev vůle otcovy, nemůže stížnost právem tvrditi, že žal. úřad nemohl vzíti za zjištěno, že nešlo o smluvený poměr učňovský. Na věci nic nemůže měniti, že živnostenské společenstvo prohlášení to jako smlouvu učňovskou pro zápis do svého rejstříku přijalo.

Č. 12.537.

Legionáři. — Samospráva obecní: I. Jestliže obec, obsazujíc současně několik míst obec. zřízenců, spadajících pod zákon č. 462/1919 Sb., nezachovala předpisu tohoto zákona, že 50% takových míst se vyhrazuje legionářům, nemůže min., jemuž přísluší právo prohlásiti obsazení míst za neplatné, určit, kteří ze zřízenců mají býti propuštěni. — II. Čtyřnedělní konkursní lhůta, stanovená v čl. 13 vlád. nař. č. 151/1920 Sb. k podání žádostí o místa vyhrazená legionářům, může býti zkrácena až na 14 dnů; takové zkrácení je třeba odůvodniti. — III. Jestliže čtyřnedělní lhůta k podání žádostí na místa vyhrazená legionářům není dodržena, je na min., jemuž přísluší právo prohlásiti obsazení míst za neplatné, aby z úřední moci vyšetřilo, proč lhůta ta